

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 czerwca 2013 r. pokrzywdzony R. M. (1) spożywał alkohol. Po północy, w pobliżu sklepu (...) przy ul. (...) w O. spotkał oskarżonych A. K. (1) o pseudonimie (...) oraz D. W. (1) o pseudonimie „G..” Wymienieni byli już pod wpływem alkoholu, który wcześniej spożywali w okolicach dworca PKP w O.. Pokrzywdzony znał z widzenia D. W. (1), gdyż ten często grał na ulicach (...) w O. na gitarze. Na prośbę oskarżonych pokrzywdzony R. M. (1) zakupił w sklepie (...) alkohol w postaci 3 piw, które następnie wszyscy mężczyźni wspólnie spożyli. D. W. (1) zaobserwował, że pokrzywdzony wychodząc ze sklepu wkładał do portfela banknoty 50 i 10 złotych.

Następnie, pokrzywdzony i oskarżeni przenieśli się w okolice sklepu (...) znajdującego się przy ul. (...) w O.. Pokrzywdzony w sklepie spożywczym zakupił alkohol w postaci kolejnych 3 piw oraz 0,5 litra wódki. Wymienieni spożywali alkohol wspólnie na pobliskim przystanku MPK przy ul. (...).

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. K. k. 217-217v, k. 43-44v, k. 46v-47, k. 56, wyjaśnienia oskarżonego D. W. k. 217-218, k. 38-39, k. 47-48, k. 61, k. 72, zeznania R. M. k. 240v-241v, k. 278v-280, k. 21v, k. 24v-25, k. 26v-27, k. 51-52, k. 66)

D. W. (1) zwrócił się do R. M. (1), aby ten dał mu kwotę 10 złotych na papierosy. Pokrzywdzony wyjął portfel z kieszeni, ale nie dał D. W. (1) żadnych pieniędzy. Pokrzywdzony zaczął droczyć się z oskarżonym. Wtedy D. W. (1) zdenerwował się i zagroził pokrzywdzonemu pobiciem w razie gdyby nie wydał żądanej kwoty. Widząc to oskarżony A. K. (1) zabrał pokrzywdzonemu z rąk portfel. Sprawcy odeszli z miejsca zdarzenia, pokrzywdzony pozostał na przystanku. Poprosił oskarżonych aby oddali mu dowód osobisty znajdujący się w portfelu. Oskarżeni, odchodząc, przeszukali portfel pokrzywdzonego, wyjęli znajdujący się wewnątrz dowód osobisty i zwrócili go R. M. (1). Oddalając się z miejsca zdarzenia wyjęli z portfela pieniądze w łącznej kwocie 60 złotych. Zabrane pieniądze D. W. (1) przekazał do rąk A. K. (1), zaś pusty portfel wyrzucił do kosza na śmieci znajdującego się przy ulicy (...) w O. niedaleko kościoła. Oskarżeni byli w posiadaniu wódki zakupionej przez pokrzywdzonego. A. K. (1) i D. W. (1) skierowali się na stację paliw (...) przy ul. (...). Na miejscu zakupili hot dogi oraz alkohol w postaci piwa.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. W. k. 217-218, k. 38-39, k. 47-48, k. 217-218, k. 61, częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. K. k. 217-217v, k. 43-44v, k. 46v-47, k. 56, częściowo zeznania pokrzywdzonego R. M. k. 240v-241v, k. 278v-280, k. 51-52, k. 66v)

Pokrzywdzony po odejściu oskarżonych pozostał na miejscu zdarzenia i zawiadomił telefonicznie policję. Z polecenia operatora dyżurnego na miejsce przyjechał patrol policji w składzie post. S. R. (1) oraz starszy sierż. A. Z. (1). Pokrzywdzony zrelacjonował zdarzenie, podając, że dwaj mężczyźni grozili mu pobiciem i zabrali portfel z pieniędzmi. Opisał wygląd oskarżonych. Wspólnie z pokrzywdzonym funkcjonariusze udali się w kierunku, który obrali wcześniej oskarżeni. Przed stacją (...) zauważyli odpowiadającego opisowi pokrzywdzonego mężczyznę, którym był oskarżony D. W. (1), ps. (...). Miał on ze sobą gitarę. A. K. (1) znajdował się w środku, dokonywał zakupu hot dogów oraz piwa. Pokrzywdzony rozpoznał wymienionych jako sprawców rozboju. Po wylegitymowaniu oskarżeni potwierdzili fakt, że wcześniej spożywali alkohol z pokrzywdzonym, oraz że zabrali mu portfel, grożąc wcześniej pobiciem. D. W. (1) wskazał, że kwotę 60 złotych wyjął z portfela, zaś sam portfel wyrzucił do kosza na śmieci znajdującego się przy kościele św. J.. We wskazanym śmietniku wymienieni funkcjonariusze znaleźli pusty portfel pokrzywdzonego. Oskarżonych doprowadzono do K. celem wykonania czynności. Z uwagi na to, że znajdowali się pod wpływem alkoholu, przebadano ich na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu a następnie osadzono ich w (...) K. O..

(dowód: zeznania S. R. k. 218-218v, k. 325- 325v, k. 28v-30, zeznania A. Z. k. 324-325, konfrontacja S. R. i A. Z. k. 363-364 protokół oględzin miejsca k. 386, k. 11, 12-13)

O godzinie 2:47 w dniu 07 czerwca 2013 r. D. W. (1) miał o, 67 mh/l alkoholu w wydychanym powietrzu, A. K. (1) o godzinie 2:49 1,77 mh/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: protokół badania na zawartość alkoholu D. W. k. 386, k. 16, protokół badania na zawartość alkoholu A. K. k.386, k. 17)

Oskarżony D. W. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, nie cierpi na organiczne zaburzenia osobowości. Stwierdzono u wymienionego cechy osobowości dys socjalnej oraz rozpoznano zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem nie była ograniczona w rozumieniu art. 31 § 1 lub art. 31 § 2 kk.

(dowód: opinia sądowo- psychiatryczna k. 373-376)

A. K. (1) był karany. Wyrokiem Sądu Rejonowego w(...)z dnia 03 kwietnia 2013 r. został skazany za czyn z art. 280 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat oraz na karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych. Wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 25 kwietnia 2013 r. został skazany za czyny z art. 190§1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 217§1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 2 lata oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 20 złotych. Postanowieniem z dnia 25 października 2013 r. Sądu Rejonowego w (...) (...)w M.zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary.

D. W. (1) był karany. Wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 28 maja 2012 r. za czyn z art. 178a § 1 kk został skazany na karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po 10 złotych każda. Wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 12 lutego 2013 r. za czyn z art. 280 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby w wymiarze 5 lat. Nadto, orzeczono karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 20 złotych. Postanowieniem z dnia 25 listopada 2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

(dowód: dane o karalności A. K. k. 386, k. 224-225, dane o karalności D. W. k. 386, k. 267-273, odpisy wyroków dotyczących D. W. k. 386, k. 91-92, 95-96 , odpisy wyroków dotyczących A. K. k. 386, k. 213, 214)

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie powyższych dowodów oraz następujących: opinia sądowo- psychologiczna (k. 291, k. 286-287), zeznania P. P. (k. 354v-355), G. C. (k. 362v-363), J. M. (k. 386v), pismo z (...) (k. 386, k. 368), z k. 386, protokół zatrzymania A. K. (k. 3), protokół zatrzymania D. W. (k. 4), protokół zatrzymania rzeczy od D. W. (k. 8-10), protokół badania na zawartość alkoholu R. M. (k. 14), kserokopie notatników służbowych funkcjonariuszy (A. Z. k. 340-341 i S. R. (1) k. 335-347)

Oskarżony D. W. (1) ps. (...) przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym w dniu 07 czerwca 2013 r. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 38). W sposób szczegółowy opisał przebieg zdarzenia z dnia 06/07 czerwca 2013 r. Podał, że od 06 czerwca 2013 r. wraz z A. K. (1) przebywał w okolicach dworca w O., gdzie spożywali alkohol. Wymienionego zna, gdyż w przeszłości przebywali w jednej celi w AŚ O.. Wyjaśnił, że przy ul. (...) pod sklepem (...) spotkali nieznanego im mężczyznę w wieku ok. 50 lat. Oskarżony spytał go czy nie zechciałby „postawić im piwa”. Opisał, że mężczyzna zgodził się, wszedł do sklepu i kupił trzy piwa. W czasie gdy wychodził ze sklepu oskarżony zaobserwował, że pokrzywdzony posiada kwotę 60 złotych w portfelu. Zakupiony przez pokrzywdzonego alkohol spożywali pod sklepem i rozmawiali. Następnie przenieśli się w okolice sklepu (...), gdzie pokrzywdzony po raz kolejny zakupił dla każdego z nich po jednym piwie i dodatkowo wódkę w ilości 0,5 litra. Piwo wymienieni spożyli na przystanku przy ul. (...). W trakcie rozmowy oskarżony poprosił pokrzywdzonego o 10 złotych, które chciał przeznaczyć na papierosy. Podał, że wtedy pokrzywdzony wyjął portfel ale nie chciał dać pieniędzy. Określił, że się z nim „droczył”. Oskarżony wyjaśnił, że to zachowanie pokrzywdzonego zdenerwowało go i dlatego zagroził mu pobiciem, w razie gdy nie wyda pieniędzy. Po tym, pokrzywdzony chciał schować portfel, ale nie zdążył, gdyż oskarżony popchnął

pokrzywdzonego na ławkę, zaś A. K. (1) zabrał z rąk pokrzywdzonego portfel. Oskarżony zrelacjonował, że wspólnie z A. K. odeszli, zaś pokrzywdzony pozostał na miejscu. Dodał, że zanim odeszli to oddali pokrzywdzonemu znajdujący się w portfelu dowód osobisty. Pieniądze z portfela przechowywał A. K., zaś oskarżony wyrzucił portfel do kosza na śmieci. Skierowali się na stację paliw. A. K. wszedł do środka, gdzie miał kupić dla nich po piwie oraz hot dogi. W tym momencie przyjechał radiowóz policyjny i zostali zatrzymani. Oskarżony wyjaśnił, że nie umawiał się z A. K., że dokonają rozboju lub okradną pokrzywdzonego, określił, że było to spontaniczne. Działali w sposób niezaplanowany. Wyjaśnił, że współoskarżony A. K. widząc, że on prosi pokrzywdzonego o 10 złotych, zabrał pokrzywdzonemu portfel. On sam nie zapobiegł temu w żaden sposób, gdyż „pasowało mu to” (k. 38v).

W czasie konfrontacji z A. K. w dniu 08 czerwca 2013 r. podał analogiczną wersję zdarzenia. (k. 47-48) Składając kolejne wyjaśnienia (k. 61) w dniu 08 czerwca 2013 r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że to on zażądał pieniędzy od pokrzywdzonego. Lekko uderzył pokrzywdzonego, który miał w tym momencie w ręku portfel. Wyjaśnił, że nie wytrzymał i że wyrwał mu ten portfel. (k. 61)

Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 28 czerwca 2013 r. oskarżony podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia w całości. Stwierdził jednak stanowczo, że nie jest prawdą to co wskazał w pierwszych wyjaśnieniach i w czasie konfrontacji, iż to A. K. wyrwał portfel pokrzywdzonemu. Przyznał, że to on wyrwał portfel. Wyjaśniając motyw podał, że zrobił to pod wpływem zdenerwowania. (k. 72)

Na rozprawie w dniu 28 lutego 2014 r. oskarżony przyznał się do kradzieży portfela pokrzywdzonego, nie przyznając się do kierowania w stosunku do niego gróźb karalnych. Przebieg zdarzenia oskarżony opisał w sposób zborny z wcześniejszymi wyjaśnieniami z tym, że zaznaczył, iż na przystanku autobusowym „poprosił” pokrzywdzonego o pożyczanie kwoty 10 złotych. Ten wyciągnął portfel i zaczął się droczyć, następnie oskarżony zabrał portfel i także zaczął się droczyć „czy mu odda czy nie”. Zaznaczył, że „wyszło, że mu nie oddałem”, Potwierdził, że jak odchodzili ze współoskarżonym, to pokrzywdzony krzychał, aby oddali mu portfel. Oni oddali mu dowód osobisty. Wyjaśnił, że przyznał się do wszystkiego w postępowaniu przygotowawczym, gdyż chciał jak najszybciej wyjść do domu, albowiem znajdował się w ciągu alkoholowym. Pomimo tego, że składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym miał zerowy poziom alkoholu we krwi to nie myślał trzeźwo. (k. 217v-218)

Oskarżony A. K. (1) składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym w dniu 08 czerwca 2013 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożył wyjaśnienia, w których potwierdził znajomość z D. W.. Potwierdził, iż inkryminowanego dnia a także dzień wcześniej wspólnie spożywali alkohol. Przytoczył analogiczne do D. W. okoliczności spotkania z pokrzywdzonym pod sklepem (...). Potwierdził, że spożywali zakupione przez pokrzywdzonego piwo pod sklepem a następnie kolejne zakupione z inicjatywy pokrzywdzonego w sklepie (...) w okolicach przystanku autobusowego na ul. (...). Dodał, że w ostatnim sklepie pokrzywdzony oprócz piwa kupił 0,5 litra wódki. Opisał, że podczas rozmowy z D. W. pokrzywdzony trzymał portfel w dłoniach i w pewnym momencie D. W. wyrwał portfel pokrzywdzonemu z dłoni. Nie pamiętał co wymieniony mówił do pokrzywdzonego zanim zabrał jego portfel. Wskazał, że D. W. przejrzał portfel pokrzywdzonego, a następnie oddał znajdujący się w portfelu dowód osobisty. Portfel D. W. wyrzucił do śmietnika. (k. 43-44v)

W czasie konfrontacji z D. W. (k. 46-48) A. K. potwierdził prezentowaną przez D. W. wersję z tym, że stanowczo zaprzeczył, aby to on wyrwał portfel pokrzywdzonemu.

Składając kolejne wyjaśnienia w dniu 08 czerwca 2013 r. przyznał się częściowo do zarzucanego mu czynu. Podkreślił, że nie miał wpływu na to co się dzieje, w szczególności nie miał możliwości powstrzymania D. W.. Opisał zdarzenie w sposób zbieżny z poprzednimi wyjaśnieniami. Podał, że D. W. wyrwał pokrzywdzonemu portfel i oddalił się od przystanku, a on podążył za nim. (k. 56)

W postępowaniu sądowym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożył wyjaśnienia, w których stanowczo zaprzeczył swojemu udziałowi w zająciu. Podał, że spożywali wraz z pokrzywdzonym alkohol, mieli się rozchodzić, w pewnym momencie D. W. wziął od pokrzywdzonego portfel, zaś pokrzywdzony uciekł. Zaprzeczył wyrwaniu portfela z ręki pokrzywdzonego. Podał, że miał powiedzieć D. W., aby zwrócił portfel pokrzywdzonemu, lecz

w tym momencie pokrzywdzonego już nie było. W dalszej kolejności wyjaśnił, że jak odchodzili z miejsca zdarzenia to pokrzywdzony krzyczał, aby mu oddać portfel. (k. 217- 217v)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonych złożonym w postępowaniu sądowym w zasadniczej części, tzn. zaprzeczającej dokonaniu rozboju na pokrzywdzonym nie sposób dać wiary. Pozostają one w rażącej sprzeczności z wyjaśnieniami złożonymi przez nich w postępowaniu przygotowawczym a także z zeznaniami pokrzywdzonego i innych przesłuchanych w sprawie świadków, a w szczególności S. R.. Wyjaśnienia D. W. odnośnie przyczyny zmiany wersji są nielogiczne, skonfrontowane z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków i zasadami prawidłowego rozumowania nie znajdują uzasadnienia. Wyjaśnienia A. K. z postępowania sądowego są wewnętrznie sprzeczne, niekonsekwentne a także pozostają w rażącej sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego i podstawowymi zasadami doświadczenia życiowego. Krytyczna ocena wyjaśnień obu oskarżonych złożonych w postępowaniu sądowym dokonana z punktu widzenia zasad wymienionych w art. 7 kpk, przy uwzględnieniu całokształtu materiału dowodowego, w szczególności zeznań pokrzywdzonego z postępowania przygotowawczego, prowadzi do jednoznacznego wniosku, że są one jedynie nieudolną próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej, a przynajmniej zmiany kwalifikacji czynu na zagrożony niższą odpowiedzialnością karną.

Jako wiarygodne sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego D. W. złożone w postępowaniu przygotowawczym w dniu 7.06.2013 r. oraz w trakcie konfrontacji z A. K.. W tych pierwszych wyjaśnieniach złożonych bezpośrednio po zdarzeniu oskarżony D. W. (1) szczerze i spontanicznie opisał swój udział w przestępstwie oraz rolę współoskarżonego A. K.. Podkreślić należy, iż wyjaśnienia te składał, będąc trzeźwym. Świadczy o tym protokół jego badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (k.34). A zarazem nieznanemu mu było jeszcze stanowisko A. K., nie przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu i negującego swój udział w zdarzeniu. Jednocześnie, co zostało potwierdzone zeznaniami S. R., bezpośrednio po zatrzymaniu, jeszcze na stacji benzynowej, oskarżeni potwierdzili fakt, że wcześniej spożywali z pokrzywdzonym alkohol i zabrali mu portfel grożąc wcześniej pobiciem. D. W., składając wyjaśnienia w dniu 07 czerwca 2013 r. oraz w dniu 08 czerwca 2013 r. miał świadomość, że A. K. potwierdził w czasie zatrzymania swój współudział. Następne wyjaśnienia oskarżony D. W. składał z wolnej stopy w dniu 8.06.2013r. Potwierdził fakt zabrania portfela pokrzywdzonemu przez A. K. i to że groził pokrzywdzonemu pobiciem, żądając od niego pieniędzy. Dopiero, po konfrontacji z oskarżonym A. K. w dniu 8.06.2013r., kiedy poznał jego wersję podczas tej czynności procesowej, oskarżony D. W. zaczął obciążać jedynie siebie, wskazując, że to on groził pokrzywdzonemu i zabrał mu portfel. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego D. W., w których zaprzeczał współudziałowi oskarżonego A. K. nie zasługują na wiarę. Są one sprzeczne z relacjami świadka S. R., który stanowczo wskazał, że pokrzywdzony podczas czynności na miejscu zdarzenia, bezpośrednio po zaborze portfela, podawał, że obaj mężczyźni brali udział w zajściu. Jak wskazał świadek, pokrzywdzony podkreślał udział obu oskarżonych (k. 28v-30). Świadek składał te zeznania w krótkim czasie po przeprowadzeniu czynności zatrzymania oskarżonych z udziałem pokrzywdzonego R. M., tj. w dniu 7.06.2013r. Jak podawał w kolejnych zeznaniach, wtedy najlepiej pamiętał tę czynność. Świadek S. R. nie ma żadnego powodu aby zeznawać na niekorzyść oskarżonych. Wykonywał jedynie czynności służbowe, nie zna pokrzywdzonego ani oskarżonych prywatnie. O szczerości jego relacji świadczy fakt, iż podczas kolejnych przesłuchań wskazywał, że nie pamięta przebiegu czynności, opisywał przebieg i sposób wykonywania czynności służbowych, w tym również dokonywanych przez kolegę A. Z.. Gdyby miał prezentować wersję wymyśloną na niekorzyść oskarżonych to nielogiczne byłyby jego kolejne zeznania i postawa w trakcie rozprawy Świadek S. R. stanowczo stwierdził, że oskarżeni w trakcie zatrzymania nie przyznawali się początkowo, ale w końcu potwierdzili wersję pokrzywdzonego: fakt spożywania z nim alkoholu, grożenia mu i zaboru portfela z pieniędzmi. Podkreślić należy, iż zeznania tego świadka oraz wyjaśnienia D. W. z postępowania przygotowawczego z dnia 7.06.2013r. oraz konfrontacji z A. K. znajdują potwierdzenie w fakcie znalezienia portfela pokrzywdzonego w miejscu wskazanym przez D. W. w czasie zatrzymania oskarżonych. W ocenie Sądu, te relacje oskarżony D. W. składał spontanicznie, nie miał czasu kalkulowania korzystnej wersji, nie wiedział też, że A. K. nie przyznaje się do swojego udziału w zdarzeniu. Miał także świadomość zrelacjonowania przebiegu zdarzenia policjantom. W ocenie Sądu zmiana wersji D. W. po konfrontacji z A. K. wynika między innymi z faktu zapoznania się ze stanowiskiem A. K. w trakcie

konfrontacji. Z uwagi na powyższe Sąd nie dał wiary kolejnym wyjaśnieniom oskarżonego D. W., w których twierdził, że to on zabrał portfel pokrzywdzonemu. Tym bardziej, że w kolejnych wyjaśnieniach oskarżony D. W. prezentował jeszcze inną wersję, zaprzeczając faktowi groźbienia pokrzywdzonemu, co jest sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego R. M., iż skierowano wobec niego groźby pobicia a następnie zabrano portfel. Wersja D. W. o zabraniu portfela pokrzywdzonemu bez uprzedniej groźby pobicia jest nie tylko sprzeczna z wcześniejszymi jego wyjaśnieniami ale także z reakcją pokrzywdzonego, który bezpośrednio po zdarzeniu zawiadomił Policję o zaborze portfela z pieniędzmi po uprzedniej groźbie pobicia. Pokrzywdzony znajdował się wówczas pod wpływem alkoholu, o czym świadczy protokół jego badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu oraz odstąpienie od jego przesłuchania. Nie sposób zatem przyjąć, że w takim stanie i w tak krótkim czasie wymyślił on plan obciążenia oskarżonych, a następnie go realizował. Pomimo rozbieżności w jego relacjach co do czynności podejmowanych przez poszczególnych oskarżonych, pokrzywdzony przez cały tok postępowania potwierdzał wersję zaboru mu portfela po groźbie pobicia go, wskazując swoją obawę przed obydwoma oskarżonymi.

Wyjaśnienia oskarżonego A. K., w których zaprzeczał swojemu udziałowi w zdarzeniu Sąd uznał za niewiarygodne w całości i stanowiące jedynie linię obrony. Oskarżony A. K. potwierdził, że doszło do zaboru portfela pokrzywdzonego w trakcie rozmowy D. W. z pokrzywdzonym. Nie potrafił wskazać co D. W. mówił do pokrzywdzonego. Od samego początku relacja tego oskarżonego nosi wyraźne znamiona dążenia do wyeliminowania swojego udziału w zdarzeniu. W kolejnych wyjaśnieniach oskarżony A. K. nie był konsekwentny, przyznając się i minimalizując swój udział, a następnie zaprzeczając faktowi gróźb i wyrwaniu portfela pokrzywdzonemu. Niewątpliwie wymieniony ma interes, aby zdarzenie przedstawiać w sposób korzystny dla siebie. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego A. K. z postępowania przygotowawczego zasługują na wiarę jedynie w takim zakresie, w jakim są zbieżne z uznanymi za wiarygodne wyjaśnieniami D. W., a więc co do faktu spożywania alkoholu i spotkania pokrzywdzonego, oddania mu dowodu osobistego.

Podkreślenia wymaga specyfika zdarzenia będącego przedmiotem postępowania, wyrażająca się tym, że całą wiedzę o zdarzeniu mają jedynie pokrzywdzony i oskarżeni, niewątpliwie zainteresowani kierunkiem rozstrzygnięcia, zaś kolejni przesłuchani w sprawie świadkowie posiadają jedynie wiedzę ze słyszenia. Bezpośrednio zeznają jedynie na okoliczności poboczne, mające miejsce już po samym zdarzeniu będącym przedmiotem postępowania. Dokonując analizy wskazanych wyżej wyjaśnień oskarżonych nadmienić należy, że podlegały one swoistej ewolucji także w zakresie treści nieistotnych, w szczególności czynów nie zarzuconych w akcie oskarżenia, co w ocenie Sądu świadczy o nieudolnej próbie uzgodnienia wersji a także przemawia za koniecznością analizowania przekazywanych przez nich treści z uwzględnieniem zasad szczególnej ostrożności.

Ocena dowodów w sprawie, opierającej się w głównej mierze o dowody osobowe, gdzie wszystkie osoby mające bezpośrednią i pełną wiedzę o zdarzeniu, w czasie, w którym miało ono miejsce znajdowały się pod znacznym wpływem alkoholu jest utrudniona i musi być przeprowadzona z wyjątkową ostrożnością i w miarę możliwości w konfrontacji z innymi źródłami dowodowymi. Zasady doświadczenia życiowego wskazują bowiem, że na treść relacji stron duży wpływ ma osobiste zaangażowanie w konflikt. Oskarżeni mają niewątpliwie interes, aby przedstawiać przebieg zdarzenia w sposób korzystny dla siebie. Z tego wynika zmiana ich relacji na rozprawie. A. K. prezentował wersję o zabraniu portfela bez gróźb oraz ucieczce pokrzywdzonego z miejsca zdarzenia, co uniemożliwiło im oddanie jemu portfela. D. W. zaś opisywał zabór portfela i odejście oskarżonych z przystanku, a nie ucieczkę pokrzywdzonego. Zatem nawet na rozprawie wersje oskarżonych różniły się. Oskarżony D. W. na rozprawie wyjaśnił bowiem, że będąc na przystanku autobusowym „poprosił” oskarżonego o „pożyczenie” kwoty 10 złotych. Użycie neutralnego rzeczownika pożyczka, nawet uwzględniając jego potoczne rozumienie, w realiach niniejszej sprawy uznać należy za nieadekwatne i noszące znamiona wyraźnego zaniżenia poziomu swojej odpowiedzialności. Realia sytuacji nie wskazują bowiem, aby oskarżony w bliższej lub dalszej perspektywie czasowej miał zamiar wywiązać się z ewentualnej umowy pożyczki poprzez spłatę pożyczonej kwoty. Należy bezwzględnie stwierdzić, że analiza całokształtu okoliczności sprawy wskazują, że oskarżony domagał się wydania pieniędzy bez jakiegokolwiek zamiaru ich zwrotu. Pokrzywdzony nie chciał wydać pieniędzy, wtedy oskarżony posłużył się groźbą, a oskarżony A. K. stracił cierpliwość i wyrwał pokrzywdzonemu portfel. Oskarżony D. W. wyraźnie żądał pieniędzy bez jakiegokolwiek zamiaru ich zwrotu.

Podobnie należy rozpatrywać wyjaśnienia oskarżonego, w których bagatelizuje swój czyn wskazując, że droczył się z pokrzywdzonym czy mu odda portfel czy też nie, zaś jako przyczynę nie oddania portfela wskazuje, że „tak wyszło, że nie oddałem”. Oskarżony, składając wyjaśnienia w postępowaniu sądowym, zaprzeczył kierowaniu do oskarżonego gróźb karalnych. Jako przyczynę zmiany wyjaśnień w tej kwestii podał, że w czasie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym znajdował się w ciągu alkoholowym i nie myślał trzeźwo. Podkreślił, że do wszystkiego się przyznał gdyż chciał jedynie wyjść i dalej spożywać alkohol. (k. 217v)

Wyjaśnienia oskarżonego D. W. odnośnie przyczyny zmiany wersji na rozprawie nie są przekonujące i nie zasługują na uwzględnienie. Przemawia przeciwko temu analiza czasookresu składania wyjaśnień przez oskarżonego a także przeprowadzone badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony D. W. został zatrzymany w dniu 07 czerwca 2013 r. o godzinie 1:45. Z uwagi na to, że znajdował się pod wpływem alkoholu został osadzony w (...) do czasu uwolnienia organizmu spod wpływu alkoholu. Do przesłuchania w charakterze podejrzanego przystąpiono w dniu 07 czerwca 2013 r. o godzinie 16:20. Oskarżony był trzeźwy (k. 34). W trakcie składania tego dnia wyjaśnień oskarżony w sposób szczegółowy opisał przebieg wydarzeń z inkryminowanego dnia. Jego wypowiedzi były zborne, spójne, układały się w logiczną całość. Czynności z udziałem oskarżonego trwały do godziny 17:20, kiedy to wymieniony został zwolniony. Konfrontacja, w trakcie której oskarżony podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia miała miejsce 08 czerwca 2013 r. o godzinie 11:00. Oskarżony stawiał się na czynności z wolnej stopy. Widocznie oskarżony nie był aż w tak silnym ciągu alkoholowym, zaś pragnienie spożycia kolejnej porcji alkoholu nie było tak silne, skoro 08.06.2013r. stawiał się na konfrontację trzeźwy. Konfrontacja została zakończona o godzinie 11:20. Kolejne wyjaśnienia w dniu 08 czerwca 2013 r. oskarżony składał od godziny 14:30. Także pomiędzy konfrontacją a przesłuchaniem tego dnia oskarżony alkoholu nie spożył. Sam takiego faktu nie podawał, a brał udział w kolejnych czynnościach procesowych. Tym samym wyjaśnienia oskarżonego odnośnie wyłączenia „trzeźwego” myślenia i oceny sytuacji należy uznać za nie udowodnione i stanowiące jedynie nieudolną próbę uwolnienia się od surowszej odpowiedzialności. W tym zakresie przytoczyć należy zeznania świadka J. M.- lekarza psychiatry. Podała ona, iż osoba znajdująca się w ciągu alkoholowym jest w stanie podejmować rzeczowe, logiczne decyzje, albowiem działanie intelektu nie jest wyłączone. Stan uzależnienia alkoholowego nie determinuje takich zachowań, aby chory nie wiedział co robi. Świadek przyznała, że bywają takie sytuacje, że ktoś po nagłym przerwaniu ciągu alkoholowego może zgodzić się na określone zachowanie by dalej spożywać alkohol, co jest determinowane głodem alkoholowym, ale nie wyklucza to podejmowania rzeczowych decyzji. (k. 386v) W ocenie Sądu taka sytuacja w odniesieniu do oskarżonego nie miała miejsca. Należy jasno naświetlić, iż oskarżony podtrzymywał swoje wyjaśnienia w ciągu dłuższego okresu po tym jak już zaprzestał spożywania alkoholu i jak deklaruje został wyrwany z ciągu alkoholowego. Oskarżony zmienił relacje na rozprawie w dniu 28 lutego 2014 r. a więc po 8 miesiącach od składania pierwszych wyjaśnień. Trudno zasadnie przyjąć, że dopiero wtedy odzyskał zdolność trzeźwego myślenia. Gdyby w istocie, jak twierdzi, jego zeznania z postępowania przygotowawczego warunkowane były jedynie przerwaniem ciągiem alkoholowym, to zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania winien był odwołać swoje wyjaśnienia dużo wcześniej, bezpośrednio po uświadomieniu sobie tego faktu, nie zaś dopiero po 8 miesiącach. Tym bardziej, że świadek P. P. (2), funkcjonariusz przesłuchujący oskarżonego zeznał, że wymieniony podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym był spokojny, nie prezentował agresji. Podkreślił, że oskarżony nie był nietrzeźwy, w takim stanie nie dokonuje się czynności. Nie było u niego żadnych objawów, które wskazywałyby na odstawienie alkoholu. (k. 354) Także funkcjonariusz G. C. (2) przeprowadzający czynności w ramach konfrontacji podawał, że nie pamięta, aby D. W. zgłaszał jakieś dolegliwości. Podał, że procedura jest taka, że jeżeli osoba przesłuchiwana uskarża się na stan zdrowia lub też jej stan wizualny wskazuje, że cierpi, to wzywane jest pogotowie. (k. 362v- 363) Mając powyższe na uwadze Sąd uznał zeznania oskarżonego złożone na rozprawie za niewiarygodne. Całokształt materiału dowodowego, jak i konfrontacja z pozostałymi źródłami dowodowymi wskazuje, że walor wiarygodności należy przyznać pierwszym wyjaśnieniom oskarżonego D. W. złożonym w postępowaniu przygotowawczym. Wyjaśnieniom z dnia 08 czerwca 2013 r. po konfrontacji walor wiarygodności należy przyznać jedynie częściowo, uznając, że w zakresie, w jakim odnoszą się do przyznania się przez D. W. do zabrania portfela z ręki pokrzywdzonego są niewiarygodne. Wyjaśnienia oskarżonego A. K., w których od początku utrzymywał, że to D. W. wyrwał portfel pokrzywdzonemu Sąd uznał za niewiarygodne i nakierowane jedynie na zminimalizowanie odpowiedzialności karnej. Wyjaśnienia oskarżonego A. K. z postępowania sądowego w zakresie odnoszącym się do jego udziału w sprawie należy uznać za nie polegające

na prawdzie. Są bowiem sprzeczne z wyjaśnieniami współoskarżonego D. W. oraz zeznaniami pokrzywdzonego. Są nielogiczne i wewnętrznie sprzeczne. Noszą także cechy próby umniejszenia swojej odpowiedzialności karnej poprzez brak odniesienia się do niekorzystnych dla niego okoliczności. Oskarżony opisując w postępowaniu sądowym zdarzenie zrelacjonował je w ten sposób, że w końcowej fazie spotkania D. W. wziął od pokrzywdzonego portfel, zaś pokrzywdzony uciekł. Według prezentowanej wersji, A. K. miał namawiać D. W. do zwrotu portfela, co jednak nie było możliwe z uwagi na ucieczkę pokrzywdzonego. Jego wyjaśnienia nie znajdują odzwierciedlenia w wyjaśnieniach współoskarżonego, który za każdym razem stanowczo deklarował, że po zabraniu portfela pokrzywdzonemu, ten pozostał na przystanku zaś to oskarżeni się oddalili. Faktu ucieczki nie potwierdza także sam pokrzywdzony. Co więcej, jak wynika z poczynionych ustaleń, relacji funkcjonariuszy Policji S. R. i A. Z., pokrzywdzony po wezwaniu Policji pozostał na przystanku autobusowym, na którym doszło do zdarzenia. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są także wewnętrznie sprzeczne, albowiem, w kolejnej fazie wyjaśnień, wymieniony wskazał, że jak odchodzili z miejsca to pokrzywdzony krzychał, aby mu oddali portfel. Z logicznych przyczyn, nie sposób uznać, że w tym momencie uciekał i krzychał, aby oddali mu portfel. Tym bardziej, że był nietrzeźwy. Co więcej, jak wynika z relacji oskarżonego D. W. i pokrzywdzonego, oskarżeni po przejrzaniu portfela, na prośby pokrzywdzonego zwrócili mu znajdujący się w portfelu dowód osobisty. Z uwagi na powyższe sprzeczności Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu sądowym, uznając także wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego za nieszczerze i nie polegające na prawdzie, albowiem nie korespondują z uznanymi za wiarygodne wyjaśnieniami współoskarżonego D. W. a także z wiarygodnymi zeznaniami interweniującego funkcjonariusza S. R.. Pozostają one także w sprzeczności ze stanowiskiem pokrzywdzonego, który już w trakcie zgłaszania zdarzenia nie miał wątpliwości co do sprawców, bez wątpienia wskazując D. W. i A. K. funkcjonariuszom Policji. Podkreślić należy, że chociaż oskarżony A. K. formalnie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to w postępowaniu przygotowawczym nie kwestionował faktu, że był obecny na miejscu zdarzenia, zaprzeczał, że zabrał portfel pokrzywdzonemu, obciążając współoskarżonego D. W.. Odnosząc się do zasadniczych elementów zdarzenia, wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym, oskarżony A. K. szczegółowo odniósł się do okoliczności spotkania z pokrzywdzonym. W sposób spójny podał miejsce, ilość i rodzaj spożytego alkoholu. Wyjaśniając na te okoliczności nie miał wątpliwości co do chronologii zdarzeń, jego wyjaśnienia w tej części są spójne i konsekwentne. Zwrócić należy uwagę, że w części, w której odnosi się do zasadniczych elementów zdarzenia, oskarżony A. K. deklaruje stan niepamięci. Podkreślić trzeba, że wskazana amnezja odnośnie zdarzenia jest wybitnie częściowa i obejmuje jedynie zasadnicze elementy zdarzenia takie jak kierowanie gróźb i wyrwanie portfela. Wszystkie czynności aż do tego momentu oskarżony pamięta, przedstawiając je w sposób spójny i rzeczowy. Z uwagi na powyższe, Sąd uznał, że jego twierdzenia nie polegają na prawdzie, zaś utrata pamięci, wygodnie dla oskarżonego obejmuje jedynie kwestie mogące zaważyć na jego odpowiedzialności karnej. (k. 44)

Niewątpliwy jest charakter znajomości oskarżonych a także to, że w dniu 06 czerwca 2013 r. wspólnie spożywali alkohol. Sąd uznał za wiarygodne podawane przez wszystkich oskarżonych okoliczności spotkania z pokrzywdzonym. Zaznaczyć należy, że tym okolicznościom pokrzywdzony w żaden sposób nie zaprzeczył. W związku z powyższym, Sąd uznał, iż ten fakt nie budzi wątpliwości.

Odnosząc się do zeznań pokrzywdzonego, podkreślenia wymaga, iż wyraźnie one ewoluowały. Nie sposób ich uznać za spójne w całości i logiczne. Jednak w ocenie Sądu należy im przyznać walor częściowej wiarygodności. R. M. (1) został przesłuchany w charakterze świadka w postępowaniu przygotowawczym po raz pierwszy w dniu 07 czerwca 2013 r. Czynności przełożono na g. 12.15 z uwagi na nietrzeźwość pokrzywdzonego. Został on przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem o g. 02:05 - 1,00 mg/l. Pokrzywdzony potwierdził, że spotkał oskarżonych w okolicach sklepu spożywczego przy ul. (...), gdzie na ich prośbę zakupił dla wszystkich alkohol. Kolejnych wydarzeń pokrzywdzony nie był w stanie przedstawić w sposób szczegółowy. Przyznał, że wszyscy znajdowali się przy sklepie (...), następnie co pamięta to, że spożywali alkohol na przystanku przy ul. (...). Pamiętał, że w pewnym momencie wyjął z kieszeni portfel, a jeden z mężczyzn zażądał jego wydania. Składając zeznania wskazał na A. K. jako tego, który żądał od niego portfela, jednak zaznaczył, że wydaje mu się, że to był „ten drugi mężczyzna”. Pokrzywdzony, wskazując osobę żądającą portfela, zaznaczył swoją niepewność. Sformułował jednak kategoryczne stwierdzenie, że zażądał go jeden z nich. Nie potrafił przytoczyć konkretnych wypowiedzi, z uwagi na stan upojenia alkoholowego, w jakim znajdował się w czasie zdarzenia. Jednak podkreślił, iż pamięta, że wystraszył się

kierowanych do niego słów i sam wydał portfel. Zaznaczył, że z uwagi na znaczną ilość spożytego tego dnia alkoholu nie pamięta dobrze zdarzenia i nie jest w stanie wiele o nim powiedzieć. Podkreślił, jednak, że z całą pewnością rozpoznał oskarżonych jako sprawców zdarzenia. (k. 21v, protokół okazania k. 24-27) Składając kolejne zeznania w dniu 08 czerwca 2013 r. (k. 50) pokrzywdzony przyznał, że jednego z oskarżonych znał z widzenia. Uściślił, iż tego dnia miał przy sobie sto złotych, część z tej sumy wydał na alkohol dla oskarżonych. Potwierdził wcześniejsze zeznania, iż jeden z mężczyzn poprosił go o 10 złotych na zakup papierosów. Jeden z nich groził mu pobiciem, w razie gdyby nie chciał wydać portfela. Pokrzywdzony wyjaśnił, iż widział, że się na niego szykują, to „oddał portfel”. Podał, że jeden ze sprawców, który posiadał gitarę groził mu i żądał pieniędzy. Drugi był razem z nim i go nie powstrzymał. (k. 51) W kolejnych zeznaniach w dniu 24 czerwca 2013 r. świadek ustosunkował się do rozbieżności we wcześniejszych zeznaniach, wskazując, że całe zdarzenie działo się bardzo szybko i ze względu na upojenie alkoholowe może wszystkiego nie pamiętać. Po czasie jednak przypomina sobie, że to oskarżony, który miał ze sobą gitarę zabrał mu portfel. (k. 66v) Na rozprawie w dniu 27 marca 2014 r. pokrzywdzony opisał zdarzenie co do zasady w sposób zbieżny z wcześniejszymi zeznaniami. Wskazał, że groził mu oskarżony D. W.. W pewnym momencie zeznań świadek stwierdził, że groźby zaboru portfela na pewno padły, jednak sam się pogubił ze strony którego oskarżonego. Po odczytaniu kolejnych zeznań celem uściślenia szczegółów pokrzywdzony ostatecznie stwierdził, że groził mu ten, który zabrał portfel. Pokrzywdzony przyznał, że pod wpływem alkoholu ma problemy z pamięcią. W zależności od ilości wypitego alkoholu pamięć po kilku dniach mu się poprawia. Niemniej jednak stanowczo stwierdził, że czuł się zagrożony i z całą pewnością ze strony jednego z oskarżonych padły słowa groźby. Drugi natomiast sprawiał wrażenie, że gdyby żądający portfela zaatakował, to ten by mu pomógł. (k. 240-241v) Z uwagi na wątpliwości co do zdolności świadka do odtwarzania spostrzeżeń został on przesłuchany z udziałem psychologa. Na rozprawie w dniu 28 maja 2014 r. świadek co do zasady potwierdził swoje wcześniejsze zeznania. Jednak zaznaczył, że od zdarzenia minął już rok czasu i po takim okresie niewiele już pamięta. Był jednak pewien, że oddał portfel gdyż mu grożono. Podkreślił, że w czasie pierwszych zeznań w postępowaniu przygotowawczym miał „kaca”. Nie potrafił powiedzieć jakie to były konkretnie słowa, ale pamięta, że były to groźby. Zeznał, że przestraszył się i dlatego wydał portfel. (k. 278v-280) Biegły sądowy po przeprowadzeniu badania pokrzywdzonego i uczestnictwie w przesłuchaniu w dniu 28 maja 2014 r. sporządził opinię, w której wskazał, że R. M. jest uzależniony od alkoholu. Jednak jego funkcjonowanie intelektualne, pamięć i funkcje myślenia są na prawidłowym poziomie. Pokrzywdzony ma dobrze zachowaną pamięć odnośnie tego dnia, na co wskazuje przedstawiony przez niego styl picia oraz ilość szczegółów dotyczących zdarzeń. Jego zachowanie w czasie zdarzenia było zborne i miało celowy charakter. U wymienionego nie rozpoznano w momencie zdarzenia ostrej reakcji stresowej lub patologicznego upojenia alkoholowego. W opinii biegłego wszystko wskazuje na to, że niepamięć co do istotnych faktów zdarzenia nie wynika z przesłanek natury klinicznej. Nie ujawnianie szczegółów zdarzenia istotnych w sprawie nie wynika z dysfunkcji pamięci.

Sąd podzielił opinię biegłego co do osoby pokrzywdzonego i wnioski w niej zawarte. Opinia jest logiczna i wyczerpująca, odpowiada także sposobowi relacjonowania zdarzeń i zachowania pokrzywdzonego na rozprawie. Opinia została sporządzona po badaniu pokrzywdzonego oraz wysłuchaniu na rozprawie, co w sposób dodatkowy wskazuje, że zasługuje ona na walor wiarygodności, albowiem bezpośrednia styczność ze świadkiem i przeprowadzone badania pozwalają na wnikliwą ocenę jego osoby.

Konfrontując wyniki badań biegłego z relacją świadka i wskazanymi wyżej sprzecznościami, stwierdzić należy, że relację R. M. z postępowania sądowego należy ocenić jako całkowicie niewiarygodną. Świadek wyraźnie, pomimo braku przesłanek klinicznych, zasłania się niepamięcią co do zasadniczych elementów zdarzenia, stanowczo deklarując, że nie pamięta poszczególnych wydarzeń szczegółowo, by za chwilę formułować wnioski o charakterze kategorycznym i wskazać D. W. jako sprawcę, który zarówno kierował groźbą i dokonał zaboru portfela. Dostrzeżone w zeznaniach pokrzywdzonego sprzeczności, w szczególności obciążanie w postępowaniu sądowym jednego z oskarżonych, pomimo tego, że jak deklarował praktycznie niczego nie pamięta, w ocenie Sądu wskazują, że całe zeznania pokrzywdzonego z postępowania sądowego są niewiarygodne i nie polegają na prawdzie. Jako wiarygodną ocenić należy pierwotną relację z postępowania przygotowawczego, ze szczególnym uwzględnieniem zeznań pokrzywdzonego w trakcie czynności okazania (k. 24, 27). W trakcie okazania osoby świadek bez żadnych wątpliwości rozpoznał D. W. (1), który wspólnie z drugim mężczyzną groził mu tym, że go pobije, jeżeli nie odda mu pieniędzy. Pokrzywdzony podkreślił, że

D. W. i jego kolega straszili go naprzemiennie. (k. 24v-25) Rozpoznając A. K., nie miał wątpliwości, iż brał on udział w rozboju na jego osobie wraz z innym mężczyzną. Pokrzywdzony stwierdził, że pamięta, iż rozpoznany mężczyzna groził mu użyciem siły i pobiciem. Dodał, że rozpoznaje wymienionego bez żadnych wątpliwości. Nadmienił, że to on wziął portfel, w którym były pieniądze. (k. 26v-27)

Te zeznania pokrzywdzonego są zborne i logiczne. Wymieniony bez żadnych wątpliwości rozpoznał oskarżonych jako sprawców rozboju, wskazując na oskarżonego A. K., jako tego, który zabrał mu portfel z ręki. Te zeznania korespondują z uznanymi za wiarygodne pierwszymi wyjaśnieniami D. W. oraz zeznaniami świadka S. R..

Odnosząc się do kwestii zaboru portfela podkreślić należy, że pokrzywdzony naprzemiennie posługiwał się pojęciami, iż oddał portfel pod wpływem groźby, oraz, że portfel został mu zabrany z ręki. Oskarżony D. W., przyznając się w pierwszych spontanicznych wyjaśnieniach do winy, wskazał, że A. K. wyjął portfel z ręki pokrzywdzonego. Nadmienić należy, że żaden z oskarżonych nie wspominał o tym, aby to pokrzywdzony dobrowolnie wydał portfel. Już tylko na marginesie podkreślić należy, że nawet w postępowaniu sądowym, kiedy oskarżony D. W. nie przyznał się do dokonania rozboju na pokrzywdzonym, przyznał się do kradzieży portfela. Także A. K. pomimo tego, że obciążał D. W., to jednak stanowczo twierdził, że portfel został przez wymienionego zabrany, nie zaś wydany dobrowolnie przez pokrzywdzonego. W ocenie Sądu to wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie należy przyznać walor wiarygodności. Analiza zeznań pokrzywdzonego także nie przekreśla powyższych ustaleń. Pokrzywdzony trzymał w ręku portfel, a oskarżony A. K. zabrał go z jego ręki. Twierdzenia pokrzywdzonego, że wydał portfel są sprzeczne ze stanowczymi wyjaśnieniami oskarżonego D. W. w pierwszym przesłuchaniu. W ocenie Sądu zaś oskarżony D. W., wyjaśniając szczerze i spontanicznie, nie miał żadnego powodu, aby podawać nieprawdę co do zabrania portfela z ręki pokrzywdzonego. Dogłębna analiza zeznań pokrzywdzonego także nie przekreśla powyższych ustaleń. Zabór portfela miał miejsce w sytuacji, polegającej na tym, że pokrzywdzony trzymał w ręku portfel, a oskarżony A. K. zabierał portfel z jego ręki. Pokrzywdzony niewątpliwie nie protestował przeciwko wyjęciu portfela z ręki z uwagi na wcześniej skierowane groźby. W ocenie Sądu, uwzględniając wyjaśnienia oskarżonego D. W. o zabraniu portfela, twierdzenia pokrzywdzonego o jego wydaniu mogą wynikać z braku z jego strony protestu przeciwko zaborowi portfela.

W tym miejscu podkreślić należy, że dynamika zdarzenia charakterystyczna dla danego typu przestępstwa, w sytuacji kiedy zarówno pokrzywdzony, jak i oskarżeni byli pod znacznym wpływem alkoholu w sposób naturalny ogranicza percepcję uczestników i wpływa na treść ich relacji. W czasie przedmiotowego zdarzenia zarówno sprawcy, jak i pokrzywdzony byli w stanie upojenia alkoholowego, co mogło także wpłynąć na zdolność postrzegania i zapamiętania szczegółów oraz sekwencji zdarzeń.

Przebieg interwencji policji zrelacjonował funkcjonariusz S. R., który przybył wraz z A. Z., po wezwaniu, na ul. (...), gdzie oczekiwał na przyjazd policji pokrzywdzony. Funkcjonariusz zeznał, że po przybyciu na miejsce uzyskał od pokrzywdzonego szczegółowy opis sprawców, w dalszej kolejności wskazywał, że pokrzywdzony poinformował go, że jeden z mężczyzn zażądał od niego portfela a także obaj grozili mu, że go pobiją, w przypadku, gdy portfela nie odda. Po uzyskaniu portfela sprawcy oddalili się w kierunku od os. (...). Podczas patrolowania przyległego terenu zauważyli oskarżonych na stacji (...). Podkreślił, że pokrzywdzony, który przebywał w tym czasie w samochodzie z całkowitą pewnością rozpoznał oskarżonych jako sprawców rozboju. Funkcjonariusz potwierdził, że po rozmowie z oskarżonymi ci przyznali się do gróźb i do zaboru portfela, następnie D. W. wskazał miejsce gdzie ten portfel wyrzucił. We wskazanym śmietniku znaleziono pusty portfel. (k. 29-30) A. Z. (1) (k. 324-325) nie pamiętał szczegółów interwencji. Potwierdził jednak, że pamięta, iż na miejscu zatrzymania, oskarżeni co do zasady potwierdzili wersję pokrzywdzonego. Także S. R., zeznając na rozprawie, potwierdził, że pokrzywdzony nie miał wątpliwości co do tożsamości sprawców. (k. 325-326) Wyjaśnił, że ewentualna nieścisłość co do tego czy obaj ze sprawców czy tylko jeden grozili pokrzywdzonemu, być może wynika z niefortunnego sformułowania w notatce. Podkreślił, że najpierw sporządził notatkę z k. 1-2 a następnie został przesłuchany. W dalszej kolejności zeznał, że chodziło mu o to, że w rozboju uczestniczyli obaj oskarżeni, działając wspólnie i w porozumieniu, zaś pokrzywdzony odczuwał obawę przed nimi. (k. 326)

Zeznania funkcjonariuszy policji Sąd uznał za wiarygodne i polegające na prawdzie. Przesłuchani w sprawie funkcjonariusze P. P., G. C., S. R. i A. Z. są zarówno dla pokrzywdzonego, jak i oskarżonych, osobami obcymi, nie mają żadnych podstaw do tego, aby w jakikolwiek sposób rehabilitować oskarżonych lub ich niezasadnie pomawiać. Oceny zeznań funkcjonariuszy S. R. i A. Z. nie zmieniają także drobne nieścisłości pomiędzy sporządzoną notatką z interwencji a zapisem w notatniku służbowym. Powyższe wynika jedynie z niefortunnego sformułowania, dynamiki zdarzenia i nagromadzenia czynności. Okoliczność czy obaj oskarżeni grozili pokrzywdzonemu została zweryfikowana za pomocą innych źródeł dowodowych, dlatego też nawet dostrzeżone nieścisłości nie są na tyle istotne, aby z ich powodu odmawiać zeznaniom funkcjonariuszy wiarygodności.

Opinię biegłych psychiatrów dotyczącą oskarżonego D. W. Sąd uznał za spójną, fachową i logiczną, zasługującą na przypisanie wnioskowi z niej płynącemu waloru wiarygodności. Za wiarygodne i nie budzące wątpliwości Sąd uznał zeznania świadka J. M.. Świadek jest dla oskarżonych osobą obcą, wypowiadała się na okoliczności wynikające z wieloletniego doświadczenia. Kształt i spójność wypowiedzi wskazuje, że należy im przyznać walor wiarygodności.

Powyżej wskazane relacje świadków, pochodzące od różnych osób składane niezależnie od siebie, pomimo drobnych różnic układające się w spójną całość i pozwalają na ustalenie logicznego i wiarygodnego obrazu wydarzeń.

Sąd uznał za nie budzące wątpliwości zgromadzone w sprawie dokumenty, m. in. protokół zatrzymania A. K. (k. 3), protokół zatrzymania D. W. (k. 4), protokół zatrzymania rzeczy od D. W. (k. 8-10), protokół oględzin miejsca (k. 11, 12-13), protokół badania na zawartość alkoholu R. M. (k. 14), protokół badania na zawartość alkoholu D. W. (k. 16, 34), protokół badania na zawartość alkoholu A. K. (k. 17), dane o karalności A. K. (k. 224-225), dane o karalności D. W. (k. 267-273), odpisy wyroków dotyczących D. W. (k. 91-92, 95-96), odpisy wyroków dotyczących A. K. (k. 213, 214), informacje z notatników służbowych funkcjonariuszy A. Z. (k. 340-341 i S. R. (1) k. 347, k. 335-347), pismo z (...) (k. 368). Zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby, nie były kwestionowane przez strony.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonych za winnych tego, że w dniu 07 czerwca 2013 r. w O. przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu, grożąc R. M. (1) natychmiastowym użyciem przemocy w postaci pobicia, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia portfela o wartości 5 złotych z zawartością pieniędzy w kwocie 50 złotych na szkodę wymienionego. Czyn ten należało zakwalifikować z art. 280 § 1 kk.

Bez wątpienia należy uznać, że opisywanego wyżej czynu oskarżeni dokonali działając wspólnie i w porozumieniu. Jak wynika ze zgromadzonego materiału wymieni weszli w porozumienie, co pozwala na przypisanie im odpowiedzialności w ramach współsprawstwa. Uprzednia zmowa nie stanowi warunku koniecznego współsprawstwa. Wystarczy porozumienie osiągnięte w czasie wykonywania czynu wspólnymi siłami i świadome współdziałanie sprawców w realizacji znamion przestępstwa. Vide II AKa 15/98 wyrok s.apel. 1998-03-04 w Ł. Prok.i Pr.-wkl. 1999/3/23. Bez wątpienia, nawet jeśli oskarżeni nie zaplanowali dokonania rozboju na pokrzywdzonym, zaś w czasie zdarzenia oskarżony A. K., stojąc obok oskarżonego D. W. nie groził pokrzywdzonemu słownie ale jednak po usłyszeniu gróźb i żądania wydania kwoty 10 złotych zabrał portfel pokrzywdzonemu, to czynnie uczestniczył w realizacji znamion opisanego wyżej przestępstwa. Bez wątpienia brał on świadomy udział w zdarzeniu, w żaden sposób nie zaprotestował przeciwko żądaniu D. W.. A wręcz przeciwnie, czynnie włączył się w działanie oskarżonego D. W., reagując na kierowane przez niego groźby i zabierając portfel pokrzywdzonemu. Oskarżony D. W. także w żaden sposób nie zareagował na zabranie portfela przez A. K., gdyż jak wskazał, „pasowało mu to”. O postawie oskarżonych, działających wspólnie i w porozumieniu świadczy również ich zachowanie już po dokonaniu czynu zabronionego. Wspólnie wyjęli pieniądze z portfela pokrzywdzonego i bezpośrednio skierowali się do stacji benzynowej, gdzie za te pieniądze zakupili hot dogi i alkohol. Za współsprawcę na gruncie art. 18 § 1 k.k. może być uznany nie tylko ten, kto wykonuje całość lub część znamion wykonawczych, lecz także ten, którego zachowanie dopełniało zachowanie innych uczestników porozumienia w stopniu, który zgodnie z porozumieniem i podziałem ról współdecydował o popełnieniu przestępstwa. (vide V KK 241/13 wyrok SN 2014-01-15 LEX nr 1422128) Mając na uwadze powyższe ustalenia należy bez wątpienia uznać, iż choć prowokatorem zdarzenia i zarazem wiodącą rolę w opisanym wyżej działaniu pełnił D. W., to A. K.

uczestniczył w opisanym wyżej zdarzeniu na każdym jego etapie. Poprzez zabór portfela, po uprzednim skierowaniu przez A. K. groźby, czynnie brał w nim udział, wypełniając kwalifikację z art. 280§1 kk.

Wymierzając oskarżonym kary, Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności łagodzących i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu i stopień winy.

Określając wysokość kar, Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawców, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze sposób działania oskarżonych, którzy posiadali niekwestionowaną przewagę fizyczną i liczebną nad pokrzywdzonym a także motywację oskarżonych i niskie pobudki jakimi była chęć czystego zysku, przeznaczonego następnie na zakup alkoholu. Do takich okoliczności zaliczyć należy działanie pod wpływem alkoholu, co wraz z przedstawionymi argumentami nakazuje traktować czyn jako szkodliwy społecznie w sposób znaczny. Jako dodatkową okoliczność obciążającą należało uwzględnić dotychczasową karalność oskarżonych, w tym za przestępstwa podobne.

Podkreślić należy przy tym wyjątkowo lekceważące zachowanie oskarżonych, dokonane w miejscu publicznym, co wskazuje na wyjątkową determinację oskarżonych i brak elementarnego respektu dla prawa i dobra osobistego pokrzywdzonego. Ponadto wystąpili oni przeciwko pokrzywdzonemu, który okazał im pomoc, kupował im alkohol.

Analizując całokształt okoliczności zdarzenia Sąd doszedł do wniosku, że adekwatną reakcją prawno-karną na popełnione przestępstwo będzie minimalna przewidziana przepisami kara 2 lat pozbawienia wolności. Uwzględnia ona fakt nie stosowania wobec pokrzywdzonego przemocy fizycznej powodującej obrażenia ciała oraz wysokość szkody. Uprzednia wielokrotna karalność oskarżonych wskazuje na brak podatności oskarżonych na działania resocjalizacyjne w warunkach wolnościowych, Sąd nie znalazł podstaw do wywiedzenia pozytywnej prognozy kryminologicznej względem oskarżonych i do warunkowego zawieszenia wykonania im kary.

O kosztach pomocy prawnej wykonywanej z urzędu orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze. Uwzględniając sytuację finansową oskarżonych, którzy są osobami bezrobotnymi, Sąd zwolnił oskarżonych od kosztów sądowych w całości, uznając, że ich poniesienie byłoby dla nich zbyt uciążliwe z uwagi na brak stałych dochodów i rodzaj orzeczonych kar.

O dowodach rzeczowych zabezpieczonych w sprawie orzeczono na podstawie art. 230 § 1 kpk wydając portfel materiałowy koloru niebieskiego pokrzywdzonemu.